

בדרכי החסידים

משנכנס אדר מרבין בשמחה

"ונהפוך הוא"

היודיה בן שושן הוא יהודי ממוצא צרפתי. כעבר מספר שנים בהן לא זכו לפריו בטון, פנו בני הזוג אל הרבי, באמצעות השליח ר' מול'ע אַזימוב עליו השלום, וקבלו ברכה, ואכן זכו לבת יחידה.

כשהגיעה הילדה לגיל עשר החלה הילדה להתלונן על כאבי ראש וכעבר סדרת בדיקות גלו הרופאים שהיא סובלת מבעיה קשה במוחה, לא עלינו. העצה היחידה הייתה לטוס לבוסטון שבארצות הברית ושם לשקל אפשרות של ניתוח.

כשהגיעה הילדה לשם, הציעו הרופאים בפני ההורים שתי אפשרויות: לעשות ניתוח שהם אינם יכולים להבטיח שתתעורר ממנו, או להשאיר אותה ככה והיא תוכל לשרד להערכתם כחצי שנה בלבד.

האבא נסע לניו-יורק ונכנס לרבי ל'יחידות' ושם פרץ בככי נורא. אך הרבי הביט בו ואמר: "משנכנס אדר מרבין בשמחה! ואתה בא לכאן לעשות ההפך?! מי הרשה לך להכניס עצבות לתוך החדר שלי?". האבא חשב שהרבי מתבדח ברגע כה קשה והחל לצעק: "זה החיים של הבת שלי!", אך הרבי השיב בתקיפות: "וככה תציל את הבת שלך על ידי שתכניס עצבות לתוך החדר בחדש אדר?".

האבא אמר שהוא מוכן להיות בשמחה, אבל איך אפשר? והרבי ענה: "אדר זה חדש של שמחה - 'ונהפוך הוא', ואז הפך את שתי ידיו מצד ימין לצד שמאל ואמר: "הכל יתהפך".

האבא יצא החוצה ופתאום נזכר שהוא שכח לקבל מהרבי תשובה מה לעשות עם הניתוח. הוא פתב מכתב והרבי השיב דרך המזכיר כי הוא כבר ענה לו על כך ב'יחידות'. האבא חשב שאולי הרבי מתכוון לכך שאמר "ונהפוך הוא", אבל בכל זאת התעקש שהוא רוצה תשובה ברורה. הרבי ענה ש"אם הוא דוקא שואל, אז שיתיעץ עם רופא שלישי". רק מאחר יותר הוא הבין את המשמעות החמורה של הדברים. רופא שלישי אכן יעץ לעשות את הניתוח, וכאשר פתחו הרופאים את הראש, הם גלו נס רפואי: הגדול נעלם. אבל לניתוח עצמו היה מחיר כבד והילדה לא חזרה לדבר.

מצד שני, זה חכם שנמצא 'בעירו' - הוא לא שקוע רק בענייני הרוחניים, אלא גם מסור ונתון לאנשי העיר, לעם ישראל, ומבקש עליהם רחמים.

שתשרה שכינה

אבא/אמא: וכך היה כאן אצל משה רבנו, רועה ישראל. הוא לא דאג רק לרוחניות שלו, אלא התמסר לעם ישראל והיה מאחד עמם, ולכן בברכה שלו הוא כולל את עצמו יחד עם שאר העם: "ויהי נעם ה' אלקינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו". וכך, מתוך התקשרות למשה רבנו שבדור, לנשיא הדור, אנו זוכים להשראת השכינה, בגאולה האמתית והשלמה.

הלקח:

"השואל במה היא ההתקשרות שלו אלי מאחר שאין אני מכיר פנים. ההתקשרות האמתית היא על ידי למוד התורה, כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי, קורא את השיחות ומתחבר עם ידידי, אנשי שלומנו, ותלמידי התמימים יחיו, בלמודם ובהתעודותם, ומקיים בקשתי באמירת תהלים ובשמירת זמני הלמודים, הנה בזה היא ההתקשרות".

(מעובד על-פי לקו"ש ח"א, עמ' 169 ואילך)

את המלאכה המטלת עלינו: הן בגשמיות - לעשות 'כלי' לפרנסה, לבריאות ולכל מה שאנו צריכים, והן ברוחניות - לעסוק בלמוד התורה, בקיום המצוות ובהפצת המעונות.

אך עלינו לדעת שאין בכווננו להקים לבד את המשכן, אלא אנו זקוקים 'להתקשר' לנשיא הדור - משה רבנו שבכל דור ודור, המסייע לנו ב'הקמת המשכן' ומורה לנו את הדרך בעבודת ה', ועל ידו אנו זוכים להדבק בה', והוא גם 'מברך אותנו' ואנו זוכים לקבל בפעל את כל השפע לו אנו זקוקים בגשמיות וברוחניות.

איזהו חכם

ילד/ילדה: על כך אומרת הגמרא: "מי שיש לו חולה בביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים". חולה הוא במוכן שחסר לו איזו שלמות בגשמיות או ברוחניות. וכאן לא מספיקה עבודת ה' האישית שלו אלא עליו לפנות ל'חכם שבעירו'. "איזהו חכם? הרואה את הנולד" - מי שרואה כיצד כל דבר בעולם נולד, נוצר וקיים, מדבר ה' שמחיה אותו. הוא לא רואה רק את הגשמיות והחמירות של כל דבר, אלא בעקר את הקדשה והאלקות שנמצאת בו. דוקא אדם כזה יכול לראות את שרש ה'חלי' והחסרון ולרפא אותו.

נקודה משיחה

נא להידק חגורות, יוצאים לדרך!

ילד/ילדה: השבת אנו קוראים את פרכת פקודי ומסיימים את ספר שמות, בהכרזת "חזק, חזק ונתחזק".

חמש שמות נקרא בשם 'ספר הגאולה' כי הוא מספר על גאולת עם ישראל ממצרים. בסוף החמש, בפרשה שלנו, מספר על הקמת המשכן, גלוי השכינה שהיה במשכן, וממש בסיום הספר מספר על הענן שהיה שוכן מעל אהל מועד, אך לפני שבני ישראל היו נוסעים הלאה, הענן היה עולה בחזרה למעלה.

למה הספור על הגאולה והקמת המשכן, מסתיים במסעות של בני ישראל ובענן שהיה מסתלק? מה זה בא ללמד אותנו?

אבא/אמא: התורה באה ללמד אותנו מה המטרה האמתית. יש מצב שבו הענן שורה על המשכן, שזה רומז על גלוי השכינה. אבל המשימה שלנו היא לגלות את הקדשה בעולם גם כשנוסעים הלאה, גם כשהענן מסתלק ואין גלוי אלקות.

הלקח:

עלינו לדעת שיש לנו תמיד את הכוח לא להתפעל מהחשך שמסביב, לא לחשב מה יגידו אחרים, אלא להתקדם הלאה במסע. להמשיך בקיום התורה והמצוות, ולהפוך את העולם כלו למקום של משכן, למקום של השראת השכינה.

(מעובד ע"פ לקו"ש חט"ז עמ' 475 ואילך)